

JAK UTIŠIT BOUŘI

Tehdy Ježíš celý den uzdravoval na břehu Genezaretského jezera. K večeru na něj padla únava a tak chtěl na druhou stranu. Kolébán vlnami si odpočine a prospí se. Aspoň si to myslel.

Uvelebil se na zádi a usnul. Učedníci, zkušené rybáři, vedli loď přes tohle malé moře do přístavu na protější straně. Slunce se chystalo zapadnout a po hladině běžel jemný vánek. Nad vrcholky hor se vznášel nenápadný tmavý mráček.

Petr ho ukázal Ondřejovi. Ten starostlivě pokýval hlavou. Než se nadáli, přihnala se bouře. Genezaretské jezero je zrádné a rybáři leccos zažili. Takovou bouři ale ještě ne. Zoufale se prali s větrem a vylévali vodu z lodi.

Ježíš spal. Jak si toho všimli, hned ho začali budit: "Mistře, tobě je jedno, že zahyneme?"

On vstal, pohrozil větru a řekl moři: "Zmlkni, utiš se!" A najednou... bylo úplné... ticho. Ježíš povídá učedníkům: "Co se pořád bojíte? Copak nemáte víru?" Všichni se na něj dívali s bázni a šeptali si: "Kdo to vlastně je, že ho poslechli vítr a moře?"

Co si myslí tenhle učedník?

Napiš nebo nakresli:

Jak to, že Ježíš v bouři spal?

Kdybys byl/a v tomto příběhu, co/kdo bys byl/a?

Zajímalo by mě, kdo je Ježíš, že ho poslouchá vítr a moře?

PŘEMÝŠLEJTE O DŮVĚŘĚ

Komu důvěřujeme?

Komu důvěřovat a komu raději nevěřit?

Komu důvěřoval Ježíš a můžeme ho napodobit?

Něco na vystřížení a složení:

